

Nr 382.

Av herr **Persson** i Falla, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 137, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 2, 3 och 15 §§ lagen den 27 juni 1902 (nr 71) innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar.

Kungl. Maj:ts proposition nr 137 med förslag till lag angående ändrad lydelse av vissa delar av lagen den 27 juni 1902 om elektriska anläggningar innefattar en avsevärd utvidgning och skärpning av nu gällande koncessionsbestämmelser. Delvis torde dessa skärpningar vara motiverade av på detta område vunna erfarenheter, men vissa föreslagna bestämmelser synas gå väsentligt utöver vad som i detta avseende kan vara nödigt och lämpligt.

I den nu föreslagna lagens 2 § mom. 2 stadgas att för utförande inom visst område av elektrisk starkströmsledning med lägre spänning än 250 volt — alltså s. k. lågspänningsledning för uttagning av ström för belysning och lågspänningsmotorer — och om ledningen avser distribution av ström till fastigheter med olika ägare, skall sökas Konungens tillstånd. Har sådant tillstånd — s. k. områdeskoncession — erhållits, kan strömdistributören utan vidare inom detta område utbygga ledningsnätet i mån av behov.

Helt annorlunda skulle förhållandet bli beträffande ledning med spänning över 250 volt — högspänningsledning. För varje än så obetydlig utbyggnad av sådant ledningsnät måste enligt föreliggande förslag Konungens tillstånd sökas, med därmed förenade besvär, tidsutdräkt och kostnader. För många föreningar för distribution av elektrisk energi på landsbygden skulle sådana rigorösa bestämmelser bli till stort besvär och hinder. Särskilt för sådana distributionsföretag, som framdraga högspänningsledning till varje ansluten lantgård, skulle den föreslagna bestämmelsen utgöra en kännbar olägenhet och medföra ej obetydliga kostnader, då en enkel avgrening på blott några tiotal meter skulle föranleda koncessionsförfarande. En sådan avgrening utgör dock endast en komplettering till den förut koncessionerade ledningen och utföres givetvis efter samma standard som denna, vilket också vederbörande myndigheter vid generell koncession för visst område kunna föreskriva. Användes, som är vanligt, för dylika avgreningsledningar genomgående nolleddningar, erfordras ej särskilda jordkontakter, varför särskilt drifttillstånd för sådana serviceledningar måste framstå som skäligen onödigt och meningslöst.

Även i andra fall skulle bestämmelsen i fråga utgöra ett hinder för den elektriska kraftens allmänna användning. I landsbygdsdistributionen förekommer ofta tillfällig kraftuttagning för ambuleringe sågverk, stenkrossar och gruskvarnar, eller till vattenpumpning eller kranarbete vid brobyggen

m. m. Oftast erfordras då en mindre avgreningsledning. Därest koncession och drifttillstånd då skall sökas, torde vid förhållandevis mindre strömbehov distributören i många fall under hänvisning till det omständiga och kostsamma koncessionsförfarandet vägra att leverera önskad kraft. I andra fall har den ifrågasatta strömkonsumenten behov av snabbt igångsatt leverans. Koncessionsförfarandet kan då ej medhinnas utan omöjliggör en sådan strömleverans.

Om nu föreslagna bestämmelser skulle oförändrade lagfästas, skulle detta sålunda medföra avsevärda olägenheter och verka hindrande för särskilt landsbygds elektrifieringens utveckling. Säkerligen skulle också dessa lagbestämmelser komma att i stor utsträckning överträdas, vilket ur olika synpunkter måste vara betänkligt.

Nu antydda olägenheter i den föreslagna lagen kunna dock väsentligen elimineras, om i 2 § 1 mom. efter undantagsbestämmelserna a., b. och c. därjämte infördes en bestämmelse d. att tillstånd icke erfordras om ledningen utföres på frivilligt upplåten mark och utgör en avgrening från förut koncessionerad ledning och är avsedd för direkt kraftuttagning.

Enklast och för distributionen smidigast är dock, att generell koncession inom visst område må kunna meddelas icke endast för lågspänningsledningar utan även för ledningar med högre spänning än 250 volt.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta den förändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 137 att generell koncession må kunna meddelas för visst område icke endast för lågspänningsledningar utan även för ledningar med högre spänning än 250 volt.

Om detta icke kan bifallas hemställas,

att i 2 § 1 mom. i berörda proposition efter punkterna a., b. och c. infördes en punkt av följande lydelse:

d) om ledningen utföres på frivilligt upplåten mark och utgör en avgrening från förut koncessionerad ledning och är avsedd för direkt kraftuttagning.

Stockholm den 12 mars 1938.

Gunnar Persson.